

Sygn. akt IX U 649/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 lutego 2016 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy uwzględnieniu, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia przed zastosowaniem jego ograniczenia wynosi 250.50 %.

Sędzia

Sygn. akt. IX U 649/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu K. L. (L.) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie art. 110 a ustawy emerytalnej podnosząc, iż ubezpieczony nie spełnia warunków do ponownego ustalenia wysokości emerytury w rozumieniu tegoż uregulowania, gdy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ustalony z dowolnie wybranych 20 lat kalendarzowych wynosi 249.53 %, tj. nie jest wyższy niż 250 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do przeliczenia świadczenia z art. 110 a ustawy emerytalnej podnosząc, iż nie zgadza się z decyzją, po sprecyzowaniu przed Sądem wniósł o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzeń z lat 1978 do 1981 z tytułu zatrudnienia w KWK (...), po ich ustaleniu przed Sądem.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie

z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił co następuje.

Ubezpieczony uprawniony jest do emerytury górniczej od dnia 1 kwietnia 2003r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony został z okresu od 01/1992 do 12/2001 na 256.53 % i ograniczony do 250 %.

W dniu 12 stycznia 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia w trybie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Dla celów tego przeliczenia organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego na 249.53 % z lat 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 oraz z roku 2014 (tj. po przyznaniu prawa do świadczenia) według wyliczenia suma wskaźników: $4.990.70 : 20 = 249.53\%$.

Najniższy wskaźnik dla celów tegoż wyliczenia wynosił 11.10 % i dotyczył roku 2014, a z pozostałych lat najniższy wskaźnik wynosił 172.64 % i dotyczył roku 1989.

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w okresie od 1 lutego 1978r. do 30 kwietnia 1989r. i od 9 lipca 1991r. do 31 marca 2003r., a w tym do dnia 8 marca 1978r. jako pomoc dołowa pod ziemią, następnie do dnia 30 kwietnia 1989r. jako górnik pod ziemią.

KWK (...) wykazała ubezpieczonemu na druku Rp-7 wynagrodzenia za lata 1982 do 2003, w tym za rok 1982 435.771.00 zł.

Nie wykazano wynagrodzeń z lat 1978 do 1981.

W toku postępowania sądowego (...) S.A. KWK (...) nadesłała akta osobowe ubezpieczonego i oryginalne kartoteki zarobkowe ubezpieczonego za lata 1979 do 1981.

Z akt osobowych wynika, iż ubezpieczony w latach tych i dalej do 30 kwietnia 1989r. zatrudniony był jako górnik pod ziemią, ze zbieżnymi warunkami płacowymi.

W pełni czytelna jest karta wynagrodzenia ubezpieczonego za rok 1980, która jednoznacznie wskazuje na łączną kwotę wynagrodzenia w roku 1980 : 139.078,75 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia za ten rok wynosi 191.88%, według wyliczenia: łączna kwota wynagrodzenia 139.078,75 : kwota roczna przeciętnego wynagrodzenia 72.480,00 = 191.88%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego z uwzględnieniem wskaźnika za rok 1980 po wyłączeniu wskaźnika za rok 1989 jako mniej korzystnego wynosi 250.50% według wyliczenia:

suma wskaźników przyjętych przez ZUS z 20 lat jw. : 4.990,70

- wskaźnik za rok 1989: - 172,64

4.818,06

+ wskaźnik za rok 1980: + 191,88

5.009,94: 20 = 250.50%

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt organu rentowego, dokumentację akt osobowych ubezpieczonego, kartoteki zarobkowe dotyczące wynagrodzeń ubezpieczonego z lat 1979 do 1981, zeznania ubezpieczonego k. 10 akt, protokół elektroniczny k. 12 akt.

Ustalając jak wyżej Sąd zważył co następuje.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego w zakresie dotyczącym pracy świadczonej w spornym okresie i następującym po nim jako pracy tożsamej ze zbieżnymi warunkami płacowymi, gdy zeznania te korelują z dokumentacją akt osobowych ubezpieczonego i dokumentacją przedłożoną w organie rentowym dla celów ustalenia prawa do świadczenia – dokumentacją wiarygodną, bo nie kwestionowaną przez organ rentowy.

Sąd uznał, iż karta wynagrodzeń za rok 1980 jest w pełni czytelna, jednoznaczna w swej treści i stąd może stanowić podstawę do ustalenia wynagrodzenia ubezpieczonego za ten rok dodatkowo, gdy ubezpieczony w okresie następującym, wykazany drukiem Rp-7, w sytuacji zajmowania tożsamego stanowiska, ze zbieżnymi warunkami płacowymi, ma wykazane za rok 1982 wynagrodzenie znacznie wyższe od wynagrodzenia za rok 1980.

Zgodnie z art. 110 a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (jt. Dz. U. z 2015r. poz. 748) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %.

W sprawie w świetle ustaleń jw. nie ulega wątpliwości, iż istnieje możliwość wyliczenia wskaźnika na 250.50 %, czyli w wysokości wyższej niż 250 %, przy założeniach wskazanych powyżej, z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek przypadających w części po przyznaniu świadczenia, tj. za rok 2014.

W takiej sytuacji istnieją podstawy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego w trybie powołanego powyżej uregulowania art. 110 a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku .

Sędzia: